

Forskrift om lønn 1. og 17. mai.

Fastsatt av Sosialdepartementet, med heimel i lov av 26. april 1947 om 1. og 17. mai som høgtidsdager § 3.

I

I. Betaling av full lønn etter § 3, første punktum, til arbeidstaker som har fri 1. og 17. mai, skjer for timelønt arbeidstaker etter den timelønn som gjelder for vanlige virkedager og på grunnlag av ordinær arbeidstid. Faller høgtidsdag som nevnt på en lørdag, skal det betales for den ordinære arbeidstid på lørdager. Arbeidstakere som helt eller delvis arbeider på akkord eller med stykklønn, får betaling etter den gjennomsnittlige dagsfortjenesten i ordinær arbeidstid de siste to vekene, eller – om dette ikke er på det rene – etter den dagsfortjeneste som kommer fram ved endelig oppgjør av den løpende akkord.

Den som arbeider på daglønn får sin vanlige daglønn (kontantlønn).

Skiftarbeidere som ikke har arbeid på høgtidsdag som nevnt, skal ha ordinær skiftbetaling uten noe tillegg. Men skiftarbeidere som etter skiftplan (arbeidsordning) hadde friskift slik høgtidsdag, skal ikke ha betaling.

Den som arbeider på fast lønn + provisjon får betaling på grunnlag av den faste lønn.

I lønn inngår også dyrtidstillegg.

II.

Arbeidstaker som har måneds- eller vekelønn og som ikke får fradrag i sin vanlige lønn for helgedager, har ikke krav på ekstrabetaling for 1. og 17. mai når han ikke er i arbeid slik høgtidsdag.

III.

I bedrifter som går med innskrenket drift, skal betalinga for 1. og 17. mai i det minste utgjøre samme brøkdel av full daglønn reknet etter punkt I ovafor som den nedsatte arbeidstid utgjør av full ordinær arbeidstid. Ved bedrifter som arbeider 32 timer i veka, blir betalinga eksempelvis 32/48, altså 2/3 av full daglønn, ved bedrifter som bare sysselsetter 1/3 av arbeidsstyrken vekselvis hver 3 veke, skal det betales minst 1/3 av full daglønn. Regelen i punkt 1, andre punktum, gjelder på tilsvarende måte.

IV.

Arbeidstaker som 1. eller 17. mai er fraværende på ferie, skal ha lønn etter reglene ovafor. Arbeidstakeren kan kreve at ferien forlenges med en dag for hver slik høgtidsdag som faller i ferien.

Har arbeidstakeren krav på sjukepenger for 1. eller 17. mai, kommer disse til fradrag i lønna.

V.

Det reknes vanlig feriegodtgjøring for lønn 1. og 17. mai.

VI.

Arbeidstaker taper retten til full lønn 1. og 17. mai etter lovens § 3, første punktum, om han uten samtykke av arbeidsgiveren forsømmer sitt arbeids siste virkedag før eller første virkedag etter slik høgtidsdag. Dette gjelder likevel ikke om arbeidstakeren ved attest fra læge godtgjør at forsømmelsen skyldes sjukdom eller fraværet skyldes ferie, plikt til å ivareta offentlig ombud eller annen tvingende grunn.

VII.

Arbeidstaker som blir satt til arbeid 1. eller 17. mai og som etter avtale eller regulativ har krav på tillegg for arbeid på søndager, skal ha samme tilleggsbetaling for disse dager som det tillegg til sin vanlige lønn som han får for arbeid på søndager. Har han etter avtale eller regulativ ikke krav på tillegg for søndager, har han heller ikke slikt krav for 1. eller 17. mai. Er det ikke avgjort noe om han skal ha tilleggsbetaling for søndager, skal han ha 50 % tillegg til den lønn som han oppbærer gjennomsnittlig pr. time for vanlige virkedager.